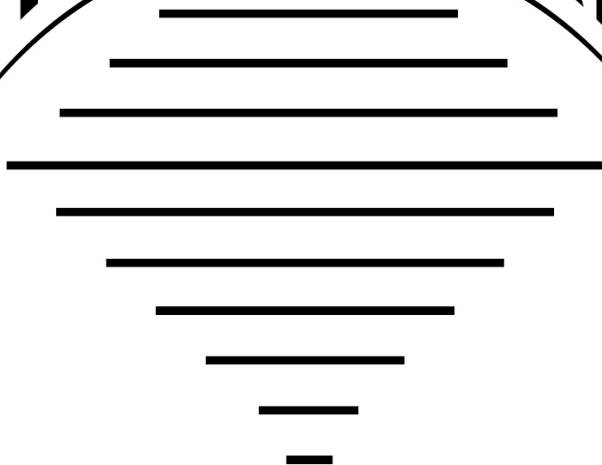

HASBİHAL

HASBİHAL

Mizanpaj
Ün Ajans

Kapak Baskı
Şenyıldız Matbaası

Baskı - Cilt
Şenyıldız Matbaası
Gümüşsuyu Cad. No: 3
Kat: 2 Topkapı – İSTANBUL
Tel: (0212) 483 47 91

Copyright©2009, Mümin SALT

HASBİHAL

MÜMİN SALT

İÇİNDEKİLER

HASBİHAL	7
BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ	19
<i>Senin de Bildiğin Gibi</i>	21
<i>Hayat</i>	23
<i>Yakının Uzağında</i>	24
<i>Dağdağalı Günlerin Anısına</i>	26
<i>Girdap</i>	28
<i>Hasret</i>	30
<i>Kehanet</i>	33
<i>Gün Olur...</i>	35
<i>Gadamı Kim Ala</i>	38
<i>Folklorik</i>	41
<i>Kırılğan Düşlerimin Ardında</i>	43
<i>Kaybedilen Dolunay</i>	45
<i>O</i>	46
<i>Beklenen Ne</i>	47
<i>Bir Duvar Yıkıldı</i>	53
<i>Yıldızların Gölgesinde</i>	54
<i>Burada</i>	61
<i>Nemli Gözlerle Çocuk...</i>	63
<i>Gün Batımı</i>	65
<i>Gel./İN./At</i>	67
<i>Son Söz</i>	69

HASBİHAL

Kıyamın dağlara kıskançlık veren bir heybette
ruhlara ab-ı hayat sunar kelimelerin ey sevgili
senin o hoş nefesin gülleri de kıskandırır elbette
çocuklara mavi beyaz düşler getirir seherlerin
rüyalarda tebessümün bin hicranı eritse de gurbette
senin iklimine yaban kaldı bir garip güney yeli
sana uzak kaldım ah kavuşmak olsa da nihayette
aramıza modern çağlardan perdeler çekildi
ulaşmak isterim de kıyına su edasıyla halvette
bent üstüne bent kurmadalar sana varan yollara
bir yol kaldı her hal can kalmasın bu tende
ne ala ki heybem dolu düşebilirim önüne

HASBİHAL

Ey sevgili
değil mi ki yolculuğum o sonsuz diyara
umut sarıp sarmalasin korkuyu kollarıyla
bir şenlik telaşı içinde karanlıklardan azade
ve melekler bekleşsin teneşir önünde
süt damlasın toprağımı kazan loğusalardan
leyleklerin konakladığı gölgeliklerde
ne olduğunu anlamaya çalışan
ufuklara dalmış çocuk gözleri öyle yakın ki
taşısın beni hiç yorulmadan
sen ki bilirim durup gözetirsin beni sütrede
ellerinde rahmet kuşağı cennet kokularından
savrulmalıyım eteklerine gökkuşağından
dağ başlarına dağıtılan kuş parçaları
koşup geliyorsa seslenilince
elbette ölüm değil
bu oyunda son perde

HASBİHAL

Her şey tatsız baygınlıklara dönüşen uykularla başladı
belki de sebep hain begonyaların üşüşmesidir balkonlara
ya da mekanik seslerce sarmalanan hayatlar
aranır oldu hışırtısı kağıt helvalarında
cumbalarda mumdan odalıklarca
sıla kokan bir akşam vakti rıhtımda
sallanan ellerden denize dökülür
bize ağır gelen hüznümüz
ve hiçbir çocuk gözlerinden öpülmez olur
yazık
uygarlık denilen şehre nazır bir nazar mıdır ki
olup bitene şaşkın bakışlar atmaktan bizar
ve dahi çöl / de eriyip uzar
bedevinin kucağında
Dağıstanlı bir babanın kalp sızısı
kuytu vahaların kararttı suyunu

HASBİHAL

Karanlıkların soluksuz kalmasına
el vermiyorsa
birbirinden bi haber sakatat ve et parçası
yek pare görünen vücut ve uzuvlarım
efsunu kaybolmuş bedenler mahşerinde
kollara sığınma arzusu alev alev
ve sabırsız bir soru kişniyor neden
durmaksızın tüylerini yoluyor
köhne kiliselerde dağ kırlangıçları
koloni koridorlarında kanat sesleri

ah nolaydı da bu olmayaydı

Şıra bulaşığı ayakları üzerinde
kadınlar
kav kokan kamaları kucaklamasaydı
ıskalayıp ısıkları o malum iklimlerde
insanın içinde irileşen
ve hergeleliği hapseden hatıraların yüzüne
- hatıralar ki hasır desenli bir tenin yadigarı -
müphem maviliklerde bir taşın baş vurduğu
camdan kuleler gibi savrulmazdı
pazar günlerinin çınlamaları
nedense kadın
karşı kıyıda
kavisli kırılğan bir aynadır

HASBİHAL

Ki çiçek bozuğu anıtlar gölgelemiş aşkın simasını
zifaf gecesine gömülen baştan savma heyecanlar
aşklar aşkımız deniliyor tuhaf hezeyanlar
negatif bakışlar yönelmiş aşkın simyasına
sahi aşk nedir
bilen var mı Mısri'den başka
ve bilmek mümkün mü
kalbi kamçı mesafesine koymadan dilim dilim
altın taslardan dökülen suların refakatinde
kara kapkara pıhtıları akıtmak aşk için tenhada

Şayet ben bilseydim
dilimde dizeleşen delişmen düşünceleri
cumaların civanmert cenklerinde
hangi kılıcın ağzı daha iyi kesecektir
o zaman mümkün olabilirdi
panoramik görünümünde bir tadilat
ne var ki ruhum lime lime çengellerde
söz geçiremiyor göklere nefesim
ayaklarımda pranga arsız heveslerim

HASBİHAL

Kubbelere nakşedilen ümitler saçılmış
çiğnemekten usanmış bıkkınlık içinde
orta yerde kalakalmış
şokta bir kazazede
bakıp durmakta göğsü
gizi buharlaşan her ne ise bir pandomim
ulu nehirlerin kıyısına uzak sokulmakta
ve dahi karabasanlar gün ışığı solumakta

Nedense iklimik ortamlarda kurulup koltuklara
çaylarını yudumlar dostlar da şarap kıvamında
senkronize zamanları yaşayıp ayıkmadan
kibri kapışırılar tevazu tezgahından
kimsenin aklına gelmez mi nedir şeytanı faş eden
sanki çok mu farklıydı o meşum eda üstünüzdekinden

Ne acı ki karanlıklar
orta oyuncularını oyalayan oyunlarda
ışığımızı karartma derdiyle pür neşe
pejmürde partizanlıkların resmi fütursuz öpüşlerde
ah vaktin gurubundan önce bilinebilseydi
harman yerlerinde kaybedilen nida
hangi gönlün dökülen yaprakları arasına gizlenir

Ve siz örümcek ağlarına aklını yaslayanlar
ki murdar silüetler hayatınıza yön verir
kabul etmeyip insanı eşref-i mahlukat
düşünen hayvan vasfına layık olarak
yepyeni çehreler edinin düşüne düşüne
çürümüşlüğe yeni çehreler mesela
bir bedduaya sarılırcasına
düşüne düşüne

HASBİHAL

Uyanmış kesif bir kör döğüşüne
onulmaz düşlerin ayazında kalan insan
herhangi bir manifesto olmasa da
şırıl şırıl akan hayat donmuş
atların yelelerinde
bir parça umut takılı kalmıştı
unutkanlıkla
kesip yaktılar onu da
zülfikar da çırpınıp durmuş kınında

Oysa böyle olmamalı
leyleklerin kanadına yansıyan günlerin aksi
umutlar esir tutkuların takipçisi
ya da vakur vehimler ki
palazlanıyor yasların sıradanlığıyla
ve kurulmak üzere babam
toprak bir testinin kıvrımlarına
yağmur çiseliyor ve çiçekler hey

HASBİHAL

// Ah be felek
amacımız değil bir yokluk elbet
olması gerekmeyen olsaydı şayet
bilirdik yaşamasını mekan-ı nihan
aşinalığımız vardı evvel kalu bela'dan

Fakat olan
olması gerekendi
nefis nedir kalp nedir aklı bilen kimdi
nerden bilinecekti ruh neye denirdi
sevinç hüznün keder bir mendile gizlendi
kelimeler kelimeler hep darağacına imrendi

- ne didinip durursun be hey şaşkın
kale alınmayan her söz laf-ı güzaftır anlamaz mısın -

İstersen kaç kurtulmayı dene kuduran öfkelerinle
yine de yok sana yol kader bu firkatten öte
hatırla artık kemirse de yeisler ümitleri
her karanlık bir tutam ışıkla delinir
ve o zaman
gönül makam-ı suzinaat letafetinde belirir
"kuşların ilahilerine iner nefesim vakt-i seherin
ey sevgili sen varsan billur şafaklarda asude gözlerim
temaşa ki seni zevk-i pür gülzarın desteleri her yerin
sabah rüzgarının cilvesine kapılmış coşkulu sözlerim
sen yoksan zifir geceleri ve de gündüzleri bi çarenin"//

HASBİHAL

Zanların zafiyetiyle bilinmez oldu böylece
cehennemim içinde kim sürünür
kim içinde cennetin süzülür
ve neden ağdalı bir aldanişın tınısına tutunan
beynamaz bilinçlerin gölgesi şevkle
prizmatik inançlara çöküverir

Ve öte yandan bin aya muadil anlar ile dolu
karanlıkları kahreden kutlu bir gecenin sonu
alnı nasırlı bir yüzde hırçın gözyaşları
kırık camlardan yapılan biblolara dönüşüyordu
sabah yıldızından bir resital duyanlara duyuruldu
seherde doğacaktır zaman ustalarından bir usta
Medusa yolunu gözlüyor iki eli yakanda bir ama
yutkundum dilimi şişiren gün görmemiş sözleri
her şeyi bilenlerin içinde
düşündüm
bir ben bilmesem ne fark ederdi
yöneldim yönüme
bana bir huşu gelsin diye

HASBİHAL

Ne çare ki rahat yok
okyanus kıyısında bir kış akşamı sirenler
taç yapılacak çiçekleri kopartmayın dediler
modern arenalara güdülemeyen arzuları
derbeder bir karakol polisi beklermiş söylediler
ve böylelikle antlar içildi kadehler kırıldı
elde krokiler çizimlerle
ahmak diyarlardan savaşarak göçmeye

Sırf bu sebeple ipek yorgunu
kelebek olmayı beceremeyen bir tırtıl hayaleti
şiiiri şaşkınlık olan
şaşkınlığı şiiir sanan
kımıllar arasından küheylan edasıyla geçti
nedense görülmedi bir umursayan ya da ona kanan

HASBİHAL

Ve bunca eyyam içinde
dinamit yutan kinli bir intihar miladı
köşede
kabuğuna hırslanan dekoratif gölgeler
sığırtmaçların ardında mayıs kokuları
sürüde taşa tapınma iştiyakı
küstah tavırlar hep unutmuş yarını
ve Yusuf'tan hatıralar kör kuyularda yankısı
yalancı dolma kıvamında fener alayları
kabirlerde semiren insan
çiğner kardeşinin etini
Van Gogh renkleriyle
tütünü yakacak olan eşkiya
boğuyor kodeste zamanı hınçla
zaman ki zembereksiz o bizim hüviyetimiz
kimse bilmiyor
her nerede yere dokunsa
bir meleğin narin topuğu
ansızın görülür
dağlar ve dalgaların hem hal oluşu
denilecek bir söz bırakılmış diye dilime
ölmemişim her hal bu kadar hengamede

Ve siz kanatlılar yeter tutun ellerimden bekleyenim var
kırın bacaklarını da çekirgenin artık memnudur zıplamasın
ve hatta kırın kalemi de yazının sihri dağılmasın

Bir Semenderin Günlüğü*

*“Bir Semenderin Günlüğü” daha önce 2001 yılında yayınlanmıştır.

Senin de Bildiğin Gibi

Ben şiir yazamam
şahdamarımın hissizliğinden
ve hassasiyetsizliğinden
belki
şiirimsi yazılar çizerim

Çünkü
ellerime sinmiş bir özgüven eksikliği
cebimde tütsülenmiş çocuk figürleri
duman duman köpüren
bacaların gölgesinde
hep sensize uyanmam hasebiyle

Loğusa günleri cinlerin sürünüşü
bir ihtiyarın torununa ihtiyatlı gülüşü
seni çağrıştıran her şey
ve ben
biliyorum artık
yağmurla yeşeren toprak kokusuna
şehri toplayıp bohçama
göçmem gerek

Hayat

Ölüm eğer değilsen bir sevgili işveli
cilveli intiharlara kapılırsın ölüm

Yakının Uzağında

Bilmem ki niçin
hayatın küs ve ölümün kıskanç olması bana

Babalar granit taşır
anneler ipeksi bir buruşukluk yüzlerinde
ve çocuklar titreşir bir yangının seyrinde
yaldızlı kefenler de seromonilerde
oysa boğanın boynuzunda kan
leyleğin erken ölümüdür

Yüksek duvarlara yaslanan şehirlerde
paslı bir yüzü vardı halkın
israf edilmiş bir hayata kekremsi anılar taşıyan
her günahkar ruhu
bir ölünün nefesi tutar
ve sarhoşluğunu balkona asar

Ve sükun seraplaşır
öfkeli bir çoraklığın günlüğüne
bilmem ki niçin

Dağdağalı Günlerin Anısına

Sakladı sırları çocukluğum
saklambaç oyunlarına
ölümle
ve ben hep ebe

Deniz kilise gölgesi ötesi
berisi çöl kan ve yarasa
mezmur komşunun kapısında
çekirge tortularına yaslanan
hırçın gençlik hevesleri
paskalyalarda çatapat şamatası
Harut-Marut çelişkisi

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ

Ruhumun minyatürü
İstanbul
geçmişle gelecek ayaklarına gezinir
ya sabır tezgahlarına yığılan yığınlar arasında
sağır dilsiz kör
pir-i fani çocuk hayalleri bırakmaz yakamı
hayatın dışında bir hayat arayışı
ve atılmış bir izmaritte
sigara dumanları
zaman zaman çocukluk günlerime yönelir

Girdap

Gece yataklara cinler ayın taşıyor
Sataşılıyor çocukluğuma bir bilmece
Delice tutkular kadınlardan taşıyor

Her büyük şehirde şehirlere yabancı
Acı cesedimde nöbet bekleyen bir er
Seher vakti durgunlaşan bu garip sancı

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ

Gerilir hırçın dalgalar ki nakış nakış
Kış oyun olur çocuklar için verilir
Serilir sonsuzluğa hüzünlü bir bakış

Ezior mezarları o meczubun sesi
Öfkesi pişmanlık mabedini geziyor
Sezior acıları sararmış nefesi

Dağlar gözlerimi bıçaklar aşkı kesen
Esen rüzgar ki geciken baharı bağlar
Ağlar yüreğim ey sevgili ve orda sen

Hasret

Ayrılık aykırı bir hayat ve ölüm
Gözler ki iki ürkek yağmur tanesi
Sel yatağı yanaklarda büklüm büklüm
Çılgın gülüşler deliliğin annesi
Ayrılık aykırı bir hayat ve ölüm

Hayat an içinde an uykuda nefes
Ve ceset mezar taşlarını bekleyen
Anıların çığılığı kırık bir kafes
Ruh mezarı gölge pişmanlık eleyen
Hayat an içinde an uykuda nefes

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ

Kuruyan yaprakların sırrı çözülür
Ruh yaraları kapanmaz toprak kokan
Bilinmese de garip yolcu süzülür
Ki müzik böcek düşünde inleyen kan
Kuruyan yaprakların sırrı çözülür

Şadırvanda hıçkırık selvide hüznün
Bülbüle dair sevdalar çiçeklenir
Gecenin seyrek saçlarında ve güzün
Buruk bir tebessüm ıssıza eklenir
Şadırvanda hıçkırık selvide hüznün

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ

Ermış gölgeleri tenhalarda gözlenir
Ve dualar gönle akan bir avuç giz
Kırgın bir yazgı yalnızlıkla sözlenir
Bir gül tomurcuğu ve terkedilen iz
Ermış gölgeleri tenhalarda gözlenir

Olgun bir gül dingin bir güneş enginde
Ki ruh küflenmiş bir resimden sökülür
Cennetten dökülen ışık ahenginde
İsyan şarkıları kırılır dökülür
Olgun bir gül dingin bir güneş enginde

Kehanet

bir gün bir loşlukta kurşun
bir gün bir loşlukta kan
bir gün bir...
can alacak karalar bağlanacak ve şiire başlayacak

ihanet tüten bacalarıyla gri şehirlerde
aşk kaldırım taşlarında üşüyorsa
ve sürmeli gözlerde
bir yarımada kızgınlığı taşıyorsa kızlar
bilin ki bunda bir iş var
siz ey cebinde tanrısını taşıyanlar

korkuyu bekleyen plastik bedenler
şizofrenik görüntüler yalattıyordu aynalara
ve sarhoş bir kedi miyavlıyordu alay edercesine
ojeli tırnakları üzerinde sekercesine
kimse akıl etmiyordu yazıtlara bakmayı
neden imzalanmıştı
akletmeyenlerin idam fermanı

bir gün
bir kuşlukta kalem
kağıda sarılacak
ve onu son kez öpecek

Gün Olur...

Nice mekanik günler sessiz sessiz aktı
Emanet kostüm giyen süvariler kinli
Sabırsızca kişneyen taylarda tutsaktı
İsyankar seslere basıp geçtim temkinli
İşte orda bir heykel bir tarihi yaktı

Alevler kuşandım keskin kılıçlar kadar
Kan ekti bu bahçede siyah kelebekler
Sahipsiz bebekler sahte hayatlar tadar
Bu dar harebelerde et kokar çiçekler
Ve ölüm vesikalık gülüşleri budar

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ

Ansızın ufuklar uzar zaman büzülür
Bulutlar yürür ve nehirler gebe kalır
Arzuların sarardığı deniz çözülür
Kıyısında kirli gölgeler baka kalır
Alevlerim buzdan imbiklerde süzülür

Ki ben öksüz güvercinlerin hüznün kışı
Ve gül demetlerinde sevdaya aş eren
Salkım saçak çocuk sevinçleri akışı
Aşk ah tenin eridiği yerde yeşeren
Islak maviliklerin doğurgan bakışı

Ta yüreğimde rüzgarlar seni eserdi
Bakire sözler beni sende karar kıldı
Vuslat ağacı da yoluma gölge serdi
Ki sana sular çekildi surlar yıkıldı
Ve bundan dolayı da ay buluğa erdi

Gelen insan yazgı ve bir ilahi ezgi
Ve sevdayı bileyen yedi iklim güller
Kader havuzunda ruhuma düşen çizgi
Tan vakti seni güler utangaç bülbüller
Ve müjdeler taşıyan melankolik sezgi

Gadamı Kim Ala

Fotoğraflara hapsedildi lekeli anılar
akkorlar içinde utanç paylaşıldı
ve pişmanlık tarih düştü
zannedilmesin ki
bu debdebeli yağmur meleklerin dansı

Leylekler küsmüş bir kez
boynuz gölgesinde
budala bir iskelet görününce
süper market türbeler
suya serilmiş seccadesi ermişin
hem tanrı hem peygamber
kendi dinine
bukalemuna ait heceler
dillerde

sipariş roller içinde
ölümü rahatsız eden
intihar partileri
ve tende isyan titreşimleri
ne garip bir aldanış bu
esrarkeş düşlerinden kaçıp gelen

baş bozumu günler
ağdalı boşluklarım
pastel gülüşlerin ardında
ve kısılcında akrebin
zamanı gezdirir

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ

Yabani mercanlarla öpüşen gözlerimde
kesiksiz bir işkenceydi yaşamak
ateşti damarlarımın sırdaşı
alev alev yanardım gören bilmez
ki ben sürgün şölenlerin zirvesinde

Ve Musa
kırk gün ötede

Folklorik

İngesiz kabuslar umursamazca indi yere
Töre oluştu dualar istiflensin hevessiz
Nefessiz kaldı ermiş nefes vere vere
Minare gölgesi titrek sırnaşık ve sessiz
Gölgesiz söğüdü de ısıırıp durmaktadır dere

Yalan yalanları çarmıha geren bir güve
Ve kefen alaycı bir seyistir unutulmuş
Solmuş cesetlere uzar bin pişman şive
Döve döve dizlerini kadın anıları tabut olan
Kaybolan anlar baka kalır mezardan eve

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ

Gönlüm ateşlerde yalnız kaldı tüterek
Mübarek gözlerden kan döktü aşk ve ölüm
Gülüm çok oldu gittin sanki dün müjdelere ekerek
Yürek dayanmıyor bitsin artık bu bölüm
Süklüm püklüm yılların bir sonu olsa gerek

Kırılğan Düşlerimin Ardında

gece bir garip kelebek gözlerime konuveren
hangi sabah güneşin önüne geçemesem yüzüm kararır

ve horlanırım
el öpmediğim kapılarda
ki orda saklanan
ayak altında
bir emanet Tanrıdan

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ

içimde kabarındır boğazıma tıkanan
köpüklü sular
beyaz tenli bir kadın
ve ucuz ölümlerden arta kalan bir hayat
ayaklarıma dolanan

kimimiz katedral gölgesinde kimimiz cami avlusunda
nicedir şiir iklimlerinden kovulmuş
- çorak ülkede -
/ gömülen bir ölü / müyüz Ti Si

Kaybedilen Dolunay

Sensizliğe gelen bu akşam
Terkedilmiş tapınakların hüznünü taşır
Dudaklar dağlanır sükun ağırlanır

İlahi senfoniye suskun bu şehrin
Küçük tuhaf ve kasvetli sokaklarında
Nefes almak bir ihanet tadı taşır

Anaların kucağında sonbahar
Öksüzlerin yüzlerinde kırağı var
Güvercinlerin kanadında sana koşar

O

ve o geldi
karanlıklara bir ışık demeti
ay ve güneş dahi avuçlarında elenirdi
aydınlığa çıkamayanlar bunu hiç bilmedi

ve şimdi

zaman şaşkın bir derviş
dünya mahcup bir ev sahibi
o gitti gideli
yıldızların bile ağıtı dinmedi

Beklenen Ne

Nerde o hayaller ki
en güzel yaratılıŖta
ıŖıyan ve ısıtan
bir incir bir zeytin ve bir güvenli ÷lke
ve onlara uzanan bir tepe
umuttu yolcunun aızığına
karanlıklarda
yuvarlanıp gitti en aŖađılara
ve baŖladı çöküŖüm
bu meyanda
gökler düŖmemek için sıktı diŖlerini
zaman asılı kaldı bir martı çığlığına

Rehin bırakılan hayatları toplayıp
- hayat ki bir kedi sıkılgan ve yabani
huysuz ve haylaz bir adamın ocağında -
memelerini pörsütüyor
sarhoş naralarına sunuyordum
duman ve renk üzerine
yaldızlı nutuklar çekiyor
babaların gölgelerini dürüp
kömür sobalarında yakıyordum
nedense küllerini
büyük bir titizlikle toplayıp
derin sulara saçıyordum
çok bilenlere cevap
asude bir sessizlik
cahilin yüzünde
bana kalan buydu
köpek balıklarından
kolsuz ellere tutunmak
uzanınca ellerim boşluğa
gemilerim varmazdan önce limana
omuzlarımda çağılıyordu göz yaşları
west croydon'da
colombia ağlıyor
ben direniyordum

Çöküşün ve çözülüşün sebebi ne
anlık yansımaysam da teo'ya mektuplarda
henüz deliliğimi tescil eden olmadı
kadavra nezaketinde intihar baloları
kadehlere gizlenmede
tuarekler bile geleneksel göçü ertelemede
yol kenarında
yürüyüşü alımlı veya alımsız
bakan göze
o kızın
sallanan titreyen dalgalanan - ya da her neyse –
yerlerine yanaşan
tutkusuz görünen
kendi coğrafyasını kemiren
nefes
zikzaklar çiziyordu

günahın duvarlara kazındığı evlere giriyordu
bilen ve bildiğini inkar eden
ateş tutan ama bildiğini inkar eden
yanık et kokulu kadınlar seviliyordu

ağızlar
çiğnenmiş hayaller kusuyordu

Sodom ve gomorra kimin gemisiydi
tufandan arta kalan
arkeolojik gezinti hevesleri
sineklerin dansı
bu seyrüsefere bulaştı
kahkahalar
fiyakalı bir çift ayakkabı ezikliği
istifra bulanmış geceler
kirli lavabolara çağrılan bulanık yüzlerde
ebabil
tüyleri yolunan kutsallık
bir şarkıda bir kelime

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ

İnsan bunalıyor
aynalar da \ insan bulamayınca
kitaplarda rastladım insanın hasına
postların oturanlarla değerlendiği zamanlarda

Bu çöküşten çıkmak gerek
sık dişini biraz daha diyerek göklere
izin almak gerek
dönüştürmek için hayalleri gerçeğe
simyacının ilmini kırlangıçlardan istemek gerek
gerek ki leylekler hatırlasın bu beldeyi
dönsün artık sürgün giden yağmurlar geri
son olsun ağıtların kadınları emzirişi
dağılsın taze rüzgarlarla karanlıkların büyüsü
saçılsın yürekler ufuklara aşka
layık olma gayretinde
razı olunanlar safında
ve bu meyanda
kavuşur
aşıklar da
sevgiliye

Bir Duvar Yıkıldı

bir zamanlar aşk
kurşun kanatlar takınırdı
ve sevdanın eskizlerinde
dört mevsim kıştı
dallarımda hiç çiçek gören olmadı
beş minareden
bir gölge
üstüme düşene dek

ellerine ırmaklar taşır
tan vaktinin gücü
ve sesi
karanlıkları aralar
bir nazlı tebessümü
süzülür
gül olur
seher vakti çocuklar
saçlarımı okşayan
gözlerin buğusu

gözler ki yedi gökten bir yansıma
gözlerinden gözlerime yıldızlar kayar
gerilen yay yükselen aşk olur
güvercinlerin ağırladıkları yanaklarında

Yıldızların Gölgesinde

Horozlu dönemler sanırım bitti
şimdi akreptir sabah habercisi
sözleşirse yelkovanla

ve nicedir
doğumları kutsamaz besmele
kadınları alıp güle banmaz
oysa ki bu bir imtihan
gereği ve gerçeği
aşılanmayan bahçelerde
açar fitne çiçekleri
bilmelisin
güneşi sırtında taşıyan
zamanın ustası
hangi ırmağın yavrusu
demlediğin çay suyu

kalbimin derinliklerinde kuruyor
kıskaç nehirlerin tuzu

Değil mi ki
bilgi pazarına seyyar tezgah kuranlar
oyunlara dalınca kutsal inançlarla
arsız köpek hırıltılarıyla dalaştığında
oyuncak ilahların sunağına düştü
kayb olan kalbim
kalbim ki bir mabetti Rahim olanın elinde
gül yapraklarının ezilişinden önce

ki orda
er kesilen her ağacın gölgesi Yahya
toprak altında gezen ölüleri
elbet diriltirdi İsa
ya toprak üstündekiler
bencileyin
karartılmış yüzlerle kala kaldı

Sen de çok sokulma bana kedi
sana olan tahammülüm hala yeşermedi
boynundaki kravata düşmüş
siyah beyaz sürgün günlerimin aksi
bu yabancı ve yalancı iklimlerde

sıtmaya yakalandı yolcusunu arayan deve

İnanılmış ki
asfaltların genişliği
belirlermiş gelişmişliği
ne çare
motor gürültüsüne
elektrik direğine
düzü geçen lokomotif
dizi ezen
evin yolunu bulamayan
yıldızlara yol bulma telaşında

Peki sen şimdi neredesin
ay ışığını eğiren
günah geçirmez kumaşlar giydiren
ey sevgili
sevmesini bilenlerin menzili
gülüşüne bir ömür verilesi
biliyorum suçumu
yeterince sevmemek değil
seni sevmesini bilmemektir
bir kez daha denesen
af etsen merhamet etsen
toprak olmayı dileyecelere inat
toprağınla can bulsam ya ben

Mercanları ehlileştiren senin aşkın değil mi
ki çöl orda
zamanla kafa tutuşun bir resmi
ah sevgili

Senin için biriktirdim gizli gizli
şu kırık dökük yağmur demetlerini
benim payıma düşen buydu
söz bozuculardan
çürümüş et kutsayıcılardan
cahillerin şefkatinden
volkanik nefretlerden
yol üstü haramilerden
yer altı düş düşleyicilerden

Yine de içimde büyümektedir
karıncanın güvenci
örümceğin önemi
sineğin marifeti
göz menziline
suyun insana dönüşü
yanıp yunuluşu
toprağa çözülenin
havaya savruluşu
lokmalar derlenmiş heybede
Lokman gerek görmeye
hipokratın çömezleri
verse de bebeleri rendeye

Ah şu göğsümde hapis gezen
med - cezir görüntüleri
dalgaların kayaları yontuşunda
güneşin dalgın duruşunda
çiçeğin kendini arıya sunuşunda
bir kitap ağlayışı duvarda
yüreğim
öfkemin gerindiği kan
kağıt eldivenler kuşan da
adına denilsin 'okunan'
nabzın vuruşunda
insanın oturuşunda
teri nisan yağmurları
eşyanın ötesinden bir yankı
leyleklerin tüylü düşlerinin mimarı

beni yanıltan hep o sakız ağacı

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ

Fakat sen yanılma zaman ustası
yılıkı
atların özgürlüğe bakışı
öylesine bir avuntu
kese kağıdı kıvamında yazılar yüklenen
sararmış kartpostalların kurcaladığı
anılar kadar faydasız
ve sağlıksız

Burada

kimse bilmez neden
kısır balıklar dualarını yosunlara terk eder
ve özlem duyar
yengeç bacaklı gölgeler
kayıtlardan düşülmüş bir hayata

göçmen kuşlar ve hatıralar
bir eski zaman kiliminin
alnı öpüşünü gizler
bilmez kimse neden

boğaziçi ve aşk
kirli otel odalarına yansır
kadınların mesleği
geniz yakan kokularda saklıdır
ve günah
artık bir hayat taşır
utangaç bir kız düşünce
neden
kimse bilmek istemez

Nemli Gözlerle Çocuk...

güneş erken uyanır
doğunun kıraç tepelerine
kanlı türküler mırıldanan rüzgar altında
hayat
acı ve gözyaşı sunmakta

zulmün zafer takı
körpe bedenler
buruştırulup atılan

ah bir bilse suçu ne
gözlerinde
yırtılmış kumaş tedirginliği
ve hatıra defterinde kurşun sesleri
henüz ölen çocukların asfalt üstündeki resmi

belki de bu yüzden büyümez
yaslanarak bir sazın nağmelerine
kahverenginin tonlarına doğan bebekler
ve genç heyecanların kanlarıyla palazlanır
aralarından zorla sıyrıldığım delilikler

sert ve acı ırmakların tadı
konuşamayan dillerde
örtünür korkulu sessizliğe
meralar köyler kasabalar şehirler
ve koyu karanlıklara bakar
gökler ki
yeryüzüne ayna

Gün Batımı

kraliçenin ülkesinde
hıçkırıyor siyahi günlerin anıları
dudaklarında öfke kırıntıları
gölgesinden uzaklaşan kelimeler
yüklenmiş biçare tavırları

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ

tezgaha düşmüş kilisenin sözleri
klimanjaro civarında
açlık kutsanıp sunulmuş
kara kıtanın kayıp çocuklarına

akan kanda yarışmış kaşiflerin gemileri
zulümden kaçan güneş yorgun suda ıslanmış
ve bir dekor sanılmış beş çayına
gözyaşları
kraliçenin parmakları uzandıkça fincana

Gel. / İn. / At

Atlarımız şahlanırdı
Her iklimi dolanırdı
Gelin güle bulanırdı
Duyup gören olmasın mı

Atlarımız sırmalıydı
Alınları armalıydı
Gelin düğün sarmalıydı
Duyup gören olmasın mı

Atlarımız kanatlıydı
O Burak'ın sanatıydı
Duvak yüzün inadıydı
Duyup gören olmasın mı

Atlarımızı çaldılar
Kan içinde alçaldılar
Gelini yardan saldılar
Duyup gören olmasın mı

O atların tayı beyaz
Karalar içinde ikaz
Gelin kuşağında naz
Duyup gören olmasın mı

Taylarımız at olaydı
Kan çiçekleri solaydı
Gelin ruhuma dolaydı
Duyup gören olmasın mı

Atlarımız ufku aşsa
Bulutlara tez ulaşsa
Gelin gülüp alem şaşsa
Duyup gören olmasın mı

Son Söz

Sen ki vaiz
eşiklere mesafeli dursa da dudakların
şehvetin dilini düğümlemeyişinden
anlamalıydın bunu
ters çevrilmiş taslara dökmedesin şerbeti
oysa düşlere dalan ölülerin sesi
gelmeyene sunulan yaseminler kadar içli

ve sen
papatyaların şifresini çözememişsen
hicrandan vuslata sürüklenen bir hayat
kırılmış veya bükülmüş
ne fark eder ki

BİR SEMENDERİN GÜNLÜĞÜ